Dosarul nr. 1-333/2024
1-24047294-09-1-29042024

SENTINȚĂ
În numele Legii

24 iulie 2026 **mun. Bălți**

Judecătoria Bălți (sediul central), în componența:
Președintelui ședinței de judecată, judecător Igor Mozgovoi
Grefieri Daniela Lesnic, Veronica Levința, Constanța Rusu
Cu participarea:
Procurorului Rodica Tataru
Apărătorul inculpatei Mariana Ciubara, Oxana Melnic
Apărătorul părții vătămate Rodica Palade
Interpretului Lilia Matei

În lipsa:
Inculpatei Elena Munteanu
Părții vătămate**********

a judecat în ședință publică, în procedură generală, cauza penală privind învinuirea lui

Munteanu Elena ***,** născută la ***** originară și domiciliată *****studii medii incomplete, cet. R. Moldova, *****, neangajată în câmpul muncii, IDNP *****, fără antecedente penale,

învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 29.04.2024 – 24.07.2026
Procedura de citare legal executată.
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

1. Munteanu Elena, în perioada de timp de la 21.01.2024 până la 13.02.2024, pe parcursul traiului în comun cu mama sa ***** a.n.*****, cu care potrivit art. 133/1 Cod penal este membru de familie, urmărind scopul aplicării violenței psihice față**********, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând

urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, la data de 13.02.2024, pe parcursul zilei, aflându-se în domiciliul său din *****fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, în scop de impunere a voinței sale și control personal asupra mamei sale ***** fără careva motive a înjurat-o cu cuvinte obscene pe**********, după care din motivul refuzului acesteia de a-i transmite buletinul de identitate și cartela de la pensie, a îmbrâncit-o pe pat, a agresat-o cu pumnii și picioarele asupra corpului, a apucat-o și a tras-o de păr, după care i-a pus plapuma peste față aplicându-i din nou lovituri, acțiunile acesteia fiind curmate de persoane terțe, prin ce a cauzat victimei vătămări corporale sub formă de echimoze pe față și suferințe psihice.

Potrivit raportului de evaluare psihologică din 15.03.2024 cu nr 64/01, eliberat de către Centrul de Criză familială „SOTIS", d-na ***** este victimă a violenței în familie, care a fost agresată de către fiica sa.

2. Instanța constată că inculpata Munteanu Elena a fost citată în mod legal și repetat pentru toate termenele de judecată stabilite în prezenta cauză fiind întîmpinate dificultăți în vederea asigurării acetseia la ședințele de judecată, în unele cauze fiind necesare mecanisme de aducere silită și chiar anunțări în căutare, beneficiind pe deplin de posibilitatea efectivă de a participa la examinarea acesteia și de a-și exercita nemijlocit drepturile procesuale garantate de lege.

Se reține că, la termenul de judecată din 16.02.2026, inculpata s-a prezentat personal în fața instanței, în prezența apărătorului desemnat din oficiu, avocatul Melnic Oxana, ocazie cu care i-a fost adusă la cunoștință învinuirea astfel cum aceasta a fost modificată prin ordonanța procurorului din 19.06.2024 /f.d. 167/.

Ulterior, după ce a fost informată în mod deplin asupra naturii și conținutului acuzației formulate împotriva sa, precum și asupra drepturilor procesuale de care beneficiază, inculpata a declarat, printr-o manifestare de voință expresă, liberă și lipsită de orice echivoc, materializată într-o cerere scrisă contrasemnată de apărătorul său, că renunță în cunoștință de cauză la dreptul de a fi prezentă la examinarea în continuare a cauzei și solicită judecarea acesteia în lipsa sa/f.d. 169/.

Instanța apreciază că această opțiune procesuală reprezintă expresia unei renunțări voluntare, explicite și informate la exercitarea dreptului de a participa personal la judecată, fiind formulată în deplină cunoștință a consecințelor juridice pe care o asemenea conduită procesuală le produce și beneficiind de asistența juridică efectivă a apărătorului său.

Justiția nu poate fi transformată într-o procedură lipsită de finalitate prin simpla inacțiune a persoanei chemate să răspundă în fața legii. Drepturile procesuale fundamentale există pentru a garanta libertatea de alegere a persoanei, iar nu pentru a constitui instrumente prin care actul de justiție să fie împiedicat sau lipsit de eficiență.

Din această perspectivă, dreptul inculpatului de a fi prezent la judecarea propriei cauze reprezintă o garanție procesuală de maximă importanță, însă nu o obligație pe care instanța să o impună împotriva voinței sale atunci când aceasta, exprimată liber, conștient și neechivoc, relevă opțiunea de a nu participa la judecată.

În continuitatea raționamentului expus, instanța relevă că dreptul inculpatului de a participa la judecarea propriei cauze constituie una dintre garanțiile esențiale ale procesului echitabil, însă valoarea sa juridică rezidă în posibilitatea efectivă de exercitare, iar nu în obligativitatea exercitării sale. Convenția Europeană a Drepturilor Omului protejează dreptul persoanei de a participa la proces, fără a transforma însă această garanție într-un instrument susceptibil să împiedice înfăptuirea justiției atunci când titularul dreptului, în deplină cunoștință de cauză, alege în mod liber și neechivoc să nu îl exercite.

Tocmai din această perspectivă, jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat că examinarea unei cauze penale în lipsa inculpatului nu contravine, prin ea însăși, exigențelor art. 6 din Convenție, atât timp cât autoritățile naționale au depus toate diligențele rezonabile pentru a-i asigura participarea efectivă la proces, iar neprezentarea acestuia reprezintă consecința propriei sale conduite procesuale ori a unei renunțări valabil exprimate la exercitarea acestui drept. În același sens, în cauza Kattan împotriva României, Curtea a reținut că persoana care, cunoscând existența procedurilor judiciare și consecințele conduitei sale, optează în mod deliberat să nu participe la judecată, nu poate transforma propria alegere procesuală într-un argument de neechitate a procedurii.

Aceeași concepție juridică se regăsește și în Rezoluția nr. (75)11 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei, care recunoaște compatibilitatea judecării în lipsă cu exigențele unui proces echitabil, cu condiția respectării efective a dreptului la apărare și a garanțiilor procedurale fundamentale.

Raportând aceste repere jurisprudențiale și normative la circumstanțele prezentei cauze, instanța constată că opțiunea inculpatului de a solicita judecarea cauzei în lipsa sa reprezintă expresia unei manifestări de voință libere, conștiente și lipsite de echivoc, exercitată cu asistență juridică calificată și în condițiile expres prevăzute de art. 321 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală. În aceste împrejurări, continuarea judecății în lipsa inculpatului nu constituie o derogare de la exigențele procesului echitabil, ci expresia echilibrului dintre respectarea autonomiei procesuale a persoanei și obligația instanței de a asigura înfăptuirea actului de justiție într-un termen rezonabil și în condiții de deplină legalitate.

Astfel, examinînd chestiunea privind examinarea cauzei în lipsa inculpatei, în temeiul pct. 3) alin. (2) art. 321 Cod de procedură penală, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

3. Deşi inculpata Munteanu Elena în ședința de judecată nu era prezentă, și nu și-a exprimat opinia sa asupra învinuirii înaintate, vinovăția acesteia integral este demonstrată prin probele administrate – declarațiile martorului, și anume:

- declarațiile martorului *** care a menționat în cadrul cercetării judecătorești, sub jurământ, conform regulilor de audiere a martorului, că a făcut cunoștință cu inculpata și partea vătămată la 13.02.2024, era cu colegul ***** a primit solicitare de la 112 ca să se deplaseze pe stradela ***** O persoană din casă striga ajutor, iar la fața locului s-a întâlnit cu solicitanta care era vecina, care a comunicat că a solicitat poliția din motiv că din ograda vecinilor s-a auzit voce de femeie care cere ajutor. Cât s-a aflat în

stradă din gospodăria care a comunicat vecina se auzea o voce feminină care striga ajutor de mai multe ori. După ce au auzit astfel de strigăte au decis să se deplaseze în ogradă. Ușa de la casă fiind închisă, dar descuiată, ulterior au intrat în casă și în cameră au văzut-o pe inculpată care era cu plapuma în mână și se năpustea asupra mamei să o înăduşe. Partea vătămată striga ajutor, ulterior inculpata a fost dată la o parte și colaboratorii au luat plapuma de pe partea vătămată. Mama inculpatei era în lacrimi, avea leziuni vizibile corporale pe față, persoana a fost întrebată dacă are nevoie de asistență medicală, și a fost acordată asistența medicală victimei, totodată victima a comunicat că fiica sa de mai multe ori a încercat să o înăduşe și striga ajutor. Inculpatei i-a fost acordată întrebarea cu privire la permiterea unor astfel de acțiuni față de victimă, la care s-a răspuns precum că are dreptul și face ce vrea. Ulterior a indicat precum că se simțea miros puternic de alcool de la inculpată. Prin urmare, la fața locului a fost chemată grupa operativă.

4. Mijloacele de probă sub formă de înscrisuri administrate în faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată, precum:

- Declarațiile martorului ***** a.n.***** /f.d.24-25
- Probe scrise: Informația primită telefonic la “112" la data de 13.02.2024, ora 14.15 min., de la cet. *****, tel.*****, care a comunicat, că pe str.-la ***** se solicită ajutorul poliției (f.d.3)
- Informația parvenită în Unitatea de Gardă a Inspectoratului de Poliție Bălți din 13.02.2024, orele 16.15 de la punctul traumatologie al Spitalului Municipal Bălți despre faptul adresării cet.**********, a.n.*****, domiciliul *****, cu diagnoza „contuzia țesuturilor moi ale feței”. Fabula cazului ”A fost agresată de fiică” /f.d.4/
- Informația parvenită în Unitatea de Gardă a Inspectoratului de Poliție Bălți din 15.02.2024, orele 14.16 din Spitalul Municipal Bălți despre faptul adresării cet. ***** cu diagnoza „TCC, comoție cerebrală, contuzia țesuturilor moi ale capului și feței”. Fabula cazului „Pe data de 13.02.2024 fost agresată de fiică” /f.d.5/
- Proces-verbal de consemnare a plângerii din 13.02.2024, prin care cet.********** a solicitat să fie atrasă la răspundere conform legislației în vigoare fiica sa Munteanu Elena, care la data de 13.02.2024 , în perioada de timp a orelor 09.00 -15.00 , aflându-se la domiciliu acesteia pe str-la***** a agresat-o lovind-o cu pumnii și picioarele asupra diferitor părți ale corpului, prin ce i-au fost provocate dureri și leziuni corporale (f.d. 2)
- Proces-verbal de cercetare la fața locului din 13.02.2024 cu tabel-fotografic. (f.d. 6)
- Raport de expertiză nr.202410D0089 din 21.02.2024, potrivit căruia la *****s-au depistat echimoze pe față, care au fost produse prin acțiunea traumatică directă cu obiect contondent dur și se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății /f.d.30-31/
- Raportul de evaluare psihologică din 15.03.2024 cu nr 64/01, eliberat de către Centrul de Criză familială „SOTIS”, d-na********** este victimă a violenței în familie, /f.d.34-37/
- Proces-verbal de ridicare din 14.02.2024, acțiune procesuală pe parcursul căreia de la angajatul poliției *****a fost ridicată o înregistrare video din 13.02.2024 de la locul

comiterii infracțiunii /f.d.39/

- Proces-verbal de examinare a obiectului - un suport informativ cu înregistrarea video din 13.02.2024,. /f.d.41/
- Un suport informativ de tip CD-R cu înregistrările video din 13.02.2024 de pe str-la ***** mun. *****, recunoscut și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 14.02.2024 /f.d. 42/
- Tichet „Drager" nr.655 din 13.02.2024, conform căruia la data de 13.02.2024 cet. Munteanu Elena, avea concentrația de alcool în aerul expirat de 1,09 mg/1. (f.d.43)
- Extras din programul „ACCES", potrivit căruia Munteanu Elena, a.n.28.01.1972 este fiica lui *****, a.n. *****, f.d. 55-57/

4.1. Instanța reține că acuzarea nu a valorificat integral posibilitățile probatorii de care dispunea în faza cercetării judecătorești. Astfel, dintre martorii indicați în rechizitoriu au fost administrați nemijlocit doar declarațiile martorului ***** ceilalți martori ai acuzării, *****nefiind prezentați pentru audiere. De asemenea, audierea părții vătămate nu a mai fost posibilă ca urmare a decesului acesteia, fapt comunicat instanței de către procuror. În consecință, verificarea acuzației s-a realizat prin prisma probelor administrate nemijlocit în ședința de judecată și a înscrisurilor cercetate în condițiile Codului de procedură penală, instanța urmând să aprecieze forța probantă a acestora potrivit principiului liberei aprecieri a probelor.

5. În conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, instanța a supus fiecare probă unei evaluări sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, apreciindu-le atât în mod individual, cât și prin prisma coroborării lor reciproce. În urma unei analize obiective, complete și exhaustive a întregului material probator administrat în cauză, instanța ajunge la convingerea că vinovăția inculpatei Munteanu Elena în săvârșirea faptei incriminate a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar încadrarea juridică a acțiunilor acesteia în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal este pe deplin întemeiată.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 201¹ Cod penal îl constituie relațiile sociale care asigură existența și dezvoltarea raporturilor familiale în condiții de respect reciproc, securitate, demnitate și solidaritate, valori incompatibile cu orice formă de constrângere, intimidare sau dominare exercitată de un membru al familiei asupra altuia. Familia reprezintă cadrul firesc al protecției persoanei, iar nu spațiul în care vulnerabilitatea acesteia poate deveni obiect al abuzului.

Sub acest aspect, instanța constată că victima**********, fiind mama inculpatei și locuind împreună cu aceasta, întrunește fără echivoc calitatea de membru de familie în accepțiunea art. 133¹ Cod penal, astfel încât raportul juridic existent între făptuitor și victimă se circumscrie în mod direct domeniului de incidență al normei de incriminare.

Această interpretare este consonantă și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că dreptul la respectarea vieții private și de familie, garantat de art. 8 din Convenție, implică obligația pozitivă a statului de a asigura o protecție efectivă împotriva actelor de violență săvârșite în mediul familial. În cauza *Opuz v. Turkey*, Curtea a subliniat că viața de familie nu poate fi concepută în condițiile în care unul dintre membrii acesteia este supus intimidării, constrângerii sau violenței din

partea altui membru al familiei. De asemenea, în cauza *Eremia and Others v. Moldova*, Curtea a constatat încălcarea de către Republica Moldova a obligațiilor pozitive ce decurg din art. 8 al Convenției, reținând că autorităților naționale le revine îndatorirea de a reacționa prompt și eficient împotriva fenomenului violenței în familie.

Prin urmare, aplicarea efectivă a normelor de drept penal în asemenea cauze nu constituie doar expresia funcției represive a statului, ci și modalitatea prin care acesta își îndeplinește obligațiile convenționale de protecție a persoanelor vulnerabile.

Sub aspectul *laturii obiective*, instanța reține că elementul material al infracțiunii s-a realizat printr-o conduită intenționată și succesivă, orientată spre intimidarea victimei și impunerea propriei voințe asupra acesteia, manifestată prin adresarea de expresii injurioase și degradante, exercitarea repetată a constrângerii fizice și aplicarea actelor de agresiune descrise în situația de fapt reținută de instanță.

Analizate în ansamblul lor, aceste acțiuni nu reprezintă simple manifestări conflictuale izolate, ci relevă existența unui comportament de dominare și subordonare exercitat asupra victimei, apt prin însăși natura sa să îi afecteze atât integritatea corporală, cât și echilibrul psihic, consecințe confirmate de ansamblul probelor administrate în cauză.

Instanța își întemeiază convingerea pe un ansamblu probator coerent, convergent și lipsit de contradicții esențiale, constituit din declarațiile martorului audiat nemijlocit în ședința de judecată, precum și din probele materiale și înscrisurile administrate în condițiile legii, care, analizate atât individual, cât și în coroborarea lor reciprocă, se completează și se confirmă reciproc, conturând o succesiune logică și unitară a împrejurărilor de fapt.

În acest context, instanța atribuie o valoare probatorie relevantă declarațiilor martorului ***** întrucât acestea sunt consecvente, obiective și concordă atât cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză, cât și cu datele rezultate din documentele medico-legale și înregistrările video cercetate în ședința de judecată.

Totodată, instanța reține că informația recepționată prin intermediul Serviciului unic de urgență 112, coroborată cu sesizările ulterioare remise de instituția medicală privind prezentarea victimei cu leziuni traumatice și mențiunea expresă că acestea au fost provocate de fiica sa, reprezintă elemente probatorii contemporane producerii evenimentului, lipsite de orice interes procesual și, prin aceasta, învestite cu un grad sporit de credibilitate.

Aceeași concluzie rezultă din procesul-verbal de consemnare a plângerii formulate de partea vătămată imediat după incident, din procesul-verbal de cercetare la fața locului, precum și din raportul de expertiză judiciară nr. 202410D0089 din 21 februarie 2024, care confirmă, prin mijloace științifice obiective, existența leziunilor corporale și mecanismul producerii acestora, constatările expertului fiind pe deplin compatibile cu dinamica faptelor reținute de instanță.

În egală măsură, raportul de evaluare psihologică emis de Centrul de Criză Familială „SOTIS” confirmă existența consecințelor psihologice specifice victimizării în contextul violenței domestice, concluziile acestuia integrându-se armonios în ansamblul probator administrat.

Un rol probator distinct îl au înregistrările video ridicate și examinate în condițiile Codului de procedură penală, acestea reprezentând un mijloc obiectiv de verificare a împrejurărilor cauzei și eliminând orice dubiu rezonabil cu privire la desfășurarea evenimentelor cercetate.

De asemenea, tichetul „Drager" confirmă că, la momentul incidentului, inculpata se afla în stare de ebrietate alcoolică avansată, cu o concentrație de 1,09 mg/l alcool în aerul expirat, împrejurare care, fără a înlătura răspunderea penală, explică contextul factual în care s-a manifestat conduita violentă.

În fine, extrasul din Programul informațional „ACCES" stabilește, fără echivoc, existența raportului de rudenie dintre inculpată și victimă, probând astfel una dintre condițiile esențiale pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 201[1] Cod penal.

Privite în unitatea lor, aceste mijloace de probă nu se exclud, nu se contrazic și nu lasă loc unor interpretări alternative rezonabile, ci converg în mod firesc către aceeași concluzie factuală, confirmând atât existența faptei, cât și participarea nemijlocită a inculpatei la săvârșirea acesteia. În aceste condiții, instanța constată că standardul probator impus în materie penală – dovedirea vinovăției dincolo de orice îndoială rezonabilă – este pe deplin realizat în prezenta cauză.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanța constată că inculpata a acționat cu intenție directă, conștientizând caracterul ilicit și prejudiciabil al conduitei sale, prevăzând consecințele acesteia și urmărind producerea lor prin intimidarea victimei și exercitarea controlului asupra acesteia.

În ceea ce privește subiectul infracțiunii, instanța reține că inculpata este persoană fizică responsabilă, care la data comiterii faptei împlinise vârsta răspunderii penale și avea calitatea de membru al familiei victimei, întrunind astfel toate condițiile cerute de norma de incriminare pentru existența subiectului activ calificat al infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod penal.

În lumina acestor considerente, instanța concluzionează că ansamblul circumstanțelor de fapt stabilite și al probelor administrate demonstrează existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii imputate inculpatei, motiv pentru care încadrarea juridică dată faptelor prin actul de învinuire corespunde pe deplin exigențelor legii penale și realității faptice constatate în prezenta cauză.

6. La compartimentul individualizării pedepsei**,** circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui Munteanu Elena nu au fost stabilite.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privința lui Munteanu Elena au fost stabilite – săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea imputată lui Munteanu Elena face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

În cadrul ședinței de judecată acuzatorul de stat a solicitat de a fi recunoscută vinovată inculpata, de a-i stabili pedeapsă sub formă de 180h muncă neremunerată în folosul comunității, și de a încasa cheltuieli de judecată în sumă de 320 lei.

Apărătorul inculpatei a solicitat să fie aplicată pedeapsa minimă prevăzută de lege.

Instanța menționează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că, raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestuia în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.

Analizând în cumul aceste circumstanțe, în raport cu sancțiunea prevăzută de norma penală imputabilă inculpatului, precum şi asemenea criterii personale cum ar fi: vârsta inculpatului, starea de sănătate, starea socială, împrejurările comiterii faptei prejudiciabile, audiind în dezbaterile judiciare procurorul şi apărătorul, instanța de judecată reține, că în cazul dat corectarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare.

Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din limitele pedepsei prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a), b) Cod penal, instanța de judecată consideră că în privința inculpatei, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. b) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 1 an.

6.1. *Totodată, ţinând cont de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului o condamnare la executarea pedepsei cu închisoare, instanţa consideră iraţional ca inculpatul să execute pedeapsa închisorii în penitenciar şi în acest sens, a considerat*

oportun de a dispune suspendarea executării pedepsei aplicate, în temeiul prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal.

Potrivit prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal - dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv.

La fel, instanţa ţine cont şi de jurisprudenţa CEDO, potrivit căreia: ''...soluţia cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deţinuţi prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate şi minimizarea recurgerii la detenţia preventivă" (cauza varga şi alţii vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 şi 64586/13 din 10.03.2015), precum şi de Recomandările Comitetului de Miniştri ONU nr. R (99) 22 şi Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenţie.

Raportând prevederile normei enunţate şi având în vedere faptul că, inculpata nu a recunoscut vina, a renunțat la dreptul de a fi prezentă la examinarea cauzei, anterior nu a fost trasă la răspundere penală, a comis mai multe contravenții, prin urmare astfel de împrejurări permit instanţei de a decide că aplicabilitatea în prezenta speţă a prevederilor art. 90 Cod penal, va fi una echitabilă, or prin adoptarea dispoziţiei alin. (2) art. 4 Cod penal, legiuitorul RM a statuat faptul că „legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului".

Pentru aceasta, instanţa ajunge la concluzia de a oferi o şansă inculpatei pentru a se corija şi a conştientiza cele comise, întru-cît scopul pedepsei poate fi atins şi fără executarea acesteia, deaceia în opinia instanţei situaţia din speţă îndeplineşte condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal.

În baza acestor prevederi legale, instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpată fixând pentru ultima o perioadă de probaţiune pe o durată de 1 an, şi nu va fi executată dacă inculpata în termenul de probaţiune fixat, nu va comite o nouă infracţiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea acordată.

În temeiul lit. a), b), g) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpata se obligă să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta, să anunţe în scris, în prealabil,

despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile, cu participarea la programe probaţionale.

Instanţa consideră că, individualizarea şi stabilirea unei astfel de pedepse este proporţională faptelor comise de către inculpată, echitabilă şi pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, or, oferirea unui termen de probaţiune celei din urmă va avea drept scop garantarea unei şanse asupra convingerii sale privind respectarea legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte pasibile de răspundere penală.

6.2. Instanța nu poate împărtăși concluzia acuzării potrivit căreia aplicarea unei pedepse cu munca neremunerata ar fi suficientă pentru realizarea finalităților consacrate de art. 61 Cod penal.

Individualizarea pedepsei nu reprezintă un exercițiu abstract de raportare la gravitatea juridică a infracțiunii, ci presupune evaluarea globală a personalității infractorului, a conduitei sale anterioare și ulterioare săvârșirii faptei, precum și a aptitudinii reale a sancțiunii de a produce efectul de corectare urmărit de lege.

Din această perspectivă, deși inculpata nu a fost anterior condamnată penal, instanța reține că aceasta nu se află la primul contact cu autoritatea legii.

Din informațiile referitoare la persoana sa rezultă un istoric contravențional relevant, caracterizat prin săvârșirea repetată a unor fapte precum chemarea intenționat falsă a serviciilor specializate, huliganismul nu prea grav, consumul de băuturi alcoolice în locuri publice, injuria și tulburarea liniștii.

Deși fiecare dintre aceste fapte, analizată izolat, prezintă un grad redus de pericol social, privite în ansamblu ele relevă o conduită constantă de nesocotire a normelor de conviețuire socială și o diminuare evidentă a efectului preventiv al sancțiunilor aplicate anterior.

În egală măsură, instanța observă că pe parcursul examinării prezentei cauze inculpata a manifestat o atitudine de evidentă dezinteresare față de obligațiile procesuale care îi reveneau. Lipsa repetată de la ședințele de judecată a determinat dispunerea măsurii aducerii silite și, ulterior, chiar a măsurii anunțării în căutare, iar măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara nu și-a atins finalitatea urmărită de lege.

Instanța nu valorifică aceste împrejurări ca o sancțiune pentru exercitarea drepturilor procesuale ale inculpatei, ci ca elemente obiective care reflectă raportarea acesteia față de autoritatea legii și față de obligațiile ce decurg din desfășurarea procesului penal.

Toate aceste circumstanțe, apreciate în unitatea lor, conturează profilul unei persoane asupra căreia reacțiile sancționatorii anterioare și măsurile procesuale dispuse în prezenta cauză nu au exercitat efectul preventiv și corectiv pe care legea îl urmărește.

În aceste condiții, instanța apreciază că aplicarea unei sancțiuni neprivative de libertate, astfel cum a fost solicitată de procuror, nu ar răspunde exigențelor principiului proporționalității și nici nu ar realiza în mod efectiv scopurile pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, existând un risc real ca aceasta să fie percepută de inculpată ca o reacție formală a autorității judiciare, lipsită de aptitudinea de a determina o reconsiderare autentică a propriei conduite.

Prin urmare, instanța apreciază că numai stabilirea unei pedepse cu închisoarea, a cărei executare va fi suspendată condiționat în condițiile art. 90 Cod penal, realizează un

echilibru just între gravitatea concretă a faptei, persoana inculpatei și necesitatea prevenirii săvârșirii unor noi încălcări ale legii penale.

O asemenea soluție păstrează caracterul ferm al reacției penale, fără a abandona finalitatea sa esențială de reintegrare socială, oferind inculpatei posibilitatea de a demonstra, într-un cadru juridic riguros și sub supravegherea organului de probațiune, că încrederea acordată de instanță este justificată.

7. *În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.*

La fel, potrivit art.175 alin. (2) din Cod de procedură penală măsurile preventive sînt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

Astfel reieșind din normele procesuale indicate şi circumstanțele faptei, instanța de judecată consideră necesar, de a aplica în privința inculpatului a măsurii preventive, prevăzută de art.178 din Cod de procedură penală, şi anume obligarea de a nu părăsi țara, pentru „...asigurarea executării sentinței”.

Raționamentul aplicării măsurii preventive reținute la caz se explică prin faptul că, aceasta are drept scop realizarea principiului inevitabilității executării pedepsei penale stabilite de instanță inculpatului.

8. Referitor la solicitarea procurorului în ce privește încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 320 lei, instanța o va admite, fiind relevante în acest sens și modificările parvenite în art. 143 Cod de procedură penală, potrivit căruia alin. (2) care prevede plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) din contul mijloacelor bugetului de stat, a fost abrogat.

Respectiv, instanța consideră oportun a admite solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Munteanu Elena în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în suma certificată de 320 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202410D0089 din 21.02.2024.

9. Conform art. 157 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

Toate mijloacele materiale de probă anexate la cauza penală, nr. 2024040345, incluisv (un suport informativ de tip CD-R cu înregistrările video din 13.02.2024, de pe str-la ***** mun. *****, recunoscut și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța

din 14.02.2024, anexată la coperta dosarului) rămîn la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

10. Din materialele cauzei rezultă că acțiune civilă sau bunuri sechestrate nu s-au stabilit.

11. În baza art. art. 384, 385, 397, 389 Cod de procedură penală, instanţa de judecată

C O N D A M N Ă:

**Munteanu Elena *******se recunoaşte vinovată de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod penal, și în baza acestei Legi se stabilește numitei pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 /un/ an.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate faţa de Munteanu Elena se suspendă condiţionat pentru o perioadă de probaţiune de 1 /un/ an.

În temeiul lit. a), b), g) alin. (6) art. 90 Cod penal, se obligă Munteanu Elena să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta, să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile, cu participarea la programe probaţionale.

Se aplică măsura preventivă în privința lui Munteanu Elena - obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Se remite copia sentinței către Inspectoratul de Poliţie Bălţi, Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră, în partea executării măsurii preventive-obligarea de nepărăsire a ţării.

Se încasează de la Munteanu Elena în beneficiul statului suma de 320 /trei sute douăzeci/ lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Mijloacele materiale de probă anexate la cauza penală, nr. 2024040345, incluisv (un suport informativ de tip CD-R cu înregistrările video din 13.02.2024, de pe str-la *****, mun. *****, recunoscut și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 14.02.2024, anexată la coperta dosarului) rămîn la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

Sentinţa poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul: /semnătura/ Igor Mozgovoi